

לזכרו של יערי יואב ז"ל

יערי יואב

ז"ל

דברים לזכרו של יערי יואב ז"ל

יואב - בנו הבכור, שלי ושל יעקב, ונכד בכור להורי, נולד בקריית חיים ב- 21.8.76. תינוק וילד יפה - תואר, סקרן ונבון, שזכה להרבה אהבה ותשומת לב מאיתנו, ההורים, ומהסבים והסבתות לדורותיהם, שזכה שיהיו לו.

למד בביה"ס היסודי בקריית חיים, ומאז חטיבת הביניים למד בביה"ס הריאלי בחיפה. תחילה בסניף מרכז הכרמל, ואח"כ בבית-בירם, במסלול מתמטי-מדעי.

נער מוכשר, אינטליגנטי, מאד אמביציוני ומאד הישגי, צבר ידע כמעט בכל תחום. התעניין במיוחד בהיסטוריה - צבאית ומדינית, בפוליטיקה ובפילוסופיה. מצד שני, הצטיין במקצועות הריאליים ובעצם - בכל מה שלמד.

כנער צעיר השתתף בקורסים לנוער שוחר-מדע בטכניון. כבוגר יותר - עשה שנת שרות במגן-זוד אדום, במלוא הרצינות, במסירות רבה, כולל קורסים והשתלמויות. לנושא הקדיש, באותה השנה, כל רגע פנוי: ערבים, לילות, שבתות וחופשות מביה"ס.

דברים לזכרו של יערי יואב ז"ל

בתקופות אחרות התמסר לנושאים שונים: רכיבה על סוסים, התנדבות למשמר האזרחי.

סיים את לימודיו בריאלי בהצטיינות יתירה, ובמסגרת שירותו הצבאי, התקבל לקורס מאוד מיוחד במודיעין.

יואב נהרג ב- 20.02.95 (כ' באדר א' תשנ"ה) והשאיר אותנו - הורים, אח ואחות, מיותמים וחסרים.

רותי

דברים לזכרו של יערי יואב ג"ל

יואב כננו כחר לו מסלול חיים אינטנסיבי ורב אתגרים. החל לרוץ בו מייד כשלמד לקרוא והכיר ביכולתו הרבה.

שתה בצמא ממוריו ידע חדש, חיפש בעצמו אצל ספרי הסטוריונים של צבא ומדינה. בדרך מרוצתו נדלק, בזה אחר זה, בנושאים שונים, אותם מיצה כאש מכלה: כלי נשק, סוסים וכמיוחד מד"א ומשמר אזרחי.

תמכנו בו ועודדנו אותו במרוצו זה והשיאים שעבר בדרך, כריאלי, בקבלתו לקורס מיוחד למודיעין, שמחו אותו ומלאו אותנו גאווה.
בסוף 94 נתקל בשבר גדול בדרכו ולא מצא דרך לעוברו.

יהי זכרו ברוך.

יעקב

דברים לזכרו של יערי יואב ז"ל

אני לא אראה את יואב יותר, יואב היפה, מלא החיים, השאיפות. פתאום השתק. לא שומעים ממנו דבר. השלים עם אין-אינותו, שקט, ללא דרישות יותר, משלים עם הכל. ואנו שתמיד היה חלק מאתנו רואים אותו כתמונה, כצלם, קפוא באמצע החיוך, באמצע השיחה.

איך אפשר להקפיא כך אותך, איך אפשר לחיות עם ההולוגרמה שלך, שעצרה במקומה, ששותקת לעד.

תמיד היית מרוכז בעצמך. יתכן שכך צריך להיות. יתכן שמנקודת מבט כזאת ניתן להבין. מכיון שאת הכאב שגרמת לנו ושאנו בחוכו ושלעולם לא נשקיטו, כאב זה הוא התמצית של הכאב שיכולת לגרום לנו. כך עד הסוף הלכת בדרכך הישרה. בלי להביט ולו לרגע אחד, לשניה אחרונה אחת, מהכיוון שלנו.

פתחת מעגל, פנית כה וכה, ניסית מספר דברים, עד תומם, נכון, והחלטת שדי, וסגרת מעגל. ואנו נשארנו בחוץ ועיננו כלות.

דברים לזכרו של יערי יואב ז"ל

ליואב היקר

קשה מאד להיפרד, קשה מאד לקלוט מה קרה. המשורר א. צ. גרינברג הגדיר תחושות מעין אלו פעם "הדעת תופסת היטב את המחזה, הדמיון קופא". רק בסיטואציות מעין אלו ניתן להבין רגע את משמעותו של הביטוי "כרעם ביום בהיר". כאן ביום זה עומדים אנו, אני וחבריי לכיתה, מורים ואנשי חינוך ומסרבים להאמין. חלף זמן כה קצר מאז בילינו יחד באותם ימי בית ספר העליזים. גם ברגע זה קשה לי, שלא לראותך מול עיני מחייך, מתפלסף, מנסה לרדת לעומקם של דברים ולהבין. הרבה שיחות נפש ניהלנו שנינו, ואני יודעת היטב, שלעיתים החיוך הציני, ההומור החד לא היו אלא מסכה כדי להסתיר את הצד העמוק מאד שבך, הצד העצוב, שלעיתים כל כך רצית להיפרד ממנו, אבל לשווא. המשפט "מוסיף דעת, מוסיף מכאוב" אכן נכון לגביך, שכן סקרנותך האינטלקטואלית, רצונך ללמוד, לדעת ולהבין הם אלו שתזקו את הפן הזה באישיותך.

היית חלק מהווי הכתה. קשה לא לזכור את ההתכסחויות האינטלקטואליות, שהתנהלו בה הרבה בזכותך. תלמידי הכיתה למדו להעריך אותך ולכבד אותך על מה

דברים לזכרו של יערי יואב ז"ל

שאתה, וגם אם לעיתים אמרת משהו, שהבנת שלא היה צריך להאמר, מצאת את העוז והבגרות לגשת, להתנצל, לנסות להסביר וליישר את ההדורים. היית חלק מכיתה נפלאה ומגובשת, וראיתי היטב כיצד חבריך לכיתה מנסים להתמודד עם האסון, עם חבר כיתה שהיה חלק מהם ואיננו. עשרות טלפונים של חברים המומים מנסים לברר וליידע. מה חבל, שהפגישה הראשונה שלנו, לאחר שסיימתם את לימודיכם היא כאן, במקום הזה ליד יואב.

אמרה המשוררת ד. רביקוביץ "רק כשהפנים נמחקות אפשר לזכור משהו באמת". דברים לעיתים נמדדים בפרספקטיבה של זמן ומקום, אך אני יכולה לומר בוודאות בשמי ובשם חבריך, שלעולם לא נשכח אותך ואת מה שהיית. כתה י"ב 11 ללא יואב היא כמהות, שמשהו בה נפגם. יואב, הפרידה קשה, דברים רבים יכולנו עוד לומר זה לזה ולא אמרנו. יהא זכרך ברוך!

דברים לזכרו של יערי יואב ז"ל

כ"א באדר א' תשנ"ה

21 בפברואר 1995

משפחת יערי היקרה,

יואב איננו, ואני מסרב להשלים עם העובדה המרה.

היה בינינו קשר מיוחד: נפגשנו רבות בבית בירם ושוחחנו, רצנו יחד ריצת בוקר בימי שישי, נתפתחה הבנה הדדית ונוצר קוד של הומור משותף. הערכתך אותנו מאד וחיבבתי אותנו כידיד.

יואב בלט מקרב התלמידים במחזורו: אינטליגנטי וחכם להפליא, מקורי, מצטיין בלימודיו, ישר ואמיץ, בעל עקרונות ותובע מעצמו, סקרן, מתעניין, פתוח לרעיונות, מעורב וביקורתי. ניכר היה שלבו סוער תמידית, מלא אנרגיות המבקשות להתפרץ.

על לבטים ומצוקות שהיו לו הוא חיפה בחיצוניות בוטחת ובאירוניה, אבל היו פעמים שחשף אותם בפני הקרובים לו. יואב היה מתוח במיוחד לקראת הגיוס

דברים לזכרו של יערי יואב ז"ל

לצה"ל, וכששוחחנו על כך ביקש ממני עצות לקראת ראיונות המיון. כשקיבל את ההודעה בדבר קליטתנו למסלול השירות הייחודי והמובחר, שמח והיה גאה, אבל חשתי שעדיין היה דרוך וטעון חששות. ניסיתי להרגיעו אז.

פגישתנו האחרונה הייתה לפני מספר שבועות, כשבא לרוץ עמנו בחוג ריצת הבוקר. שמחנו זה לזה ושוחחנו מעט בריצה ובחדר ההלבשה. התרשמתי שיואב שבע-רצון ומצלית.

אני משתתף באבלכם הכבד. לבי מתכווץ מצער.

קבלו נא את תנחומי.

אזכור את יואב כצעיר ברוך כשרונות, פורה ברעיונות ושופע חלומות. עצוב מאד שנגדע מאיתנו לפתע, מותיר אותנו עם השאלה-זעקה ללא מענה: "למה?!"

יהי זכרו ברוך.

בברכה,
ד"ר ישעיהו תדמור
המנהל

דברים לזכרו של יערי יואב ז"ל

כ"ד באדר ב' תשנ"ו

26 במרס 1995

משפחת יערי היקרה,

שמעתי בצער רב על מותו בנסיבות טראגיות של יואב ז"ל, ואני משתתף
ביגונכם ובאבלכם.

למדתי להכיר את יואב ולהוקירו במהלך עבודת הגמר שלו בהיסטוריה של עם
ישראל. יואב היה נער בעל ידיעות רחבות ואופקים גדולים, שגילה עניין רב
בנושא עבודתו. הסקרנות והעניין הובילו אותו לחפש תשובות לשאלות אותן
העלה בפני, המצויות בשורש הוויתנו הלאומית.

דברים לזכרו של יערי יואב ז"ל

בקיץ האחרון שוחחנו טלפונית על קביעת פגישה נוספת לסיכום העבודה.
לצערי, נבצר ממני להיפגש עמו. עברתי ניתוח ועדיין הייתי מרותק לביתי.

אני גאה על הזכות שנפלה בחלקי להנחות את יואב.

תלמיד כמו יואב הוא מקור של גאווה להוריו, למוריו ולכל מי שבא במחיצתו.
דלה לשוני ואין מילים בפי לבטא את כל אשר חש והייתי רוצה לומר לכם
בשעה קשה זו. תמיד אזכור את דמותו הקודנת והמקרינה ואת נפשו האצילה
והעדינה.

מי ייתן ולא תדעו עוד דאבה.

ברגשי צער ובכבוד רב,

יוסף קיסטר

דברים לזכרו של יערי יואב ז"ל

בחודשים האחרונים נפלה בידי הזכות לפקד על הקורס בו יואב היה חניך.

הקורס הצליח למצוא חבורה של בחורים אשר מייד עם פתיחתו הוכיחה עצמה כטובה ביותר.

יואב התבלט בידע המופלג שלו, ברצינותו, בהשקעתו ובאהבתו ללימודים ולנושאי הלימוד. גם דיוניו היו מהגבוהים ביותר בכיתה.

מייד עם תחילת הקורס ברור היה כי המדובר בחניך אשר חושב בצורה חדה, מבחין בדקויות וניתן בתכונה שאצלנו מכנים בהערצה "חושבים מודיעיניים".

היינו יחד, כולנו, תקופה ארוכה ומעניינת ונתרו לנו ימים ספורים לסוף הקורס.

כמדריך, כמורה וכמפקד,

בשמי ובשם כל חבריך - יואב

אני מצדיע לך !

יוסי

(מפקד הקורס)

איומנו fe יערי יואב ז"ל

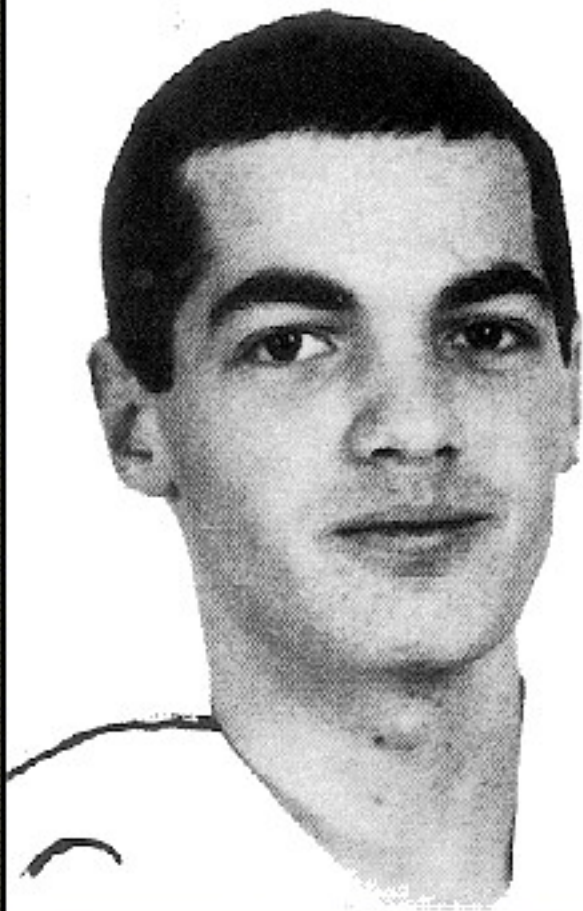
"כרגע הבעיה היא שאף אדם לא מבין באמת את המצב בו אני מצוי. יש אנשים המודעים לחלק מהתמונה, כמו אבא, שסיפרתי לו שאני לא מוצא הרבה מטרה בחיים. הוא המליץ לי למצוא תחום עניין כמו ספרים או מוסיקה, מה שיתן לי טעם בחיים. הבעיה שאני לא מסוגל להתרכז בכלום. כשאני קורא ספר העיניים שלי פשוט מרחפות עליו ללא קליטה אמיתית של הנאמר. קורה לי שאני פשוט נוטש ספרים באמצע, בלי שום רצון להמשיך עד הסוף. חוסר רצון זה, אולי חוסר מוטיבציה הנובע מהעדר מטרה, פוגע קשות ביכולתי. היום, כשאמרתי לאבא שאני לא טוב כמו שהוא מציג אותי, בהקשר שולי של הדפסה, הוא אמר לי שהשתניתי לטובה, שאני לא בטוח שאני מושלם, אבל הוא לא מבין עד כמה שינוי זה בסיסי מעבר לשחצנות שהייתה טבועה בי"

איומנו fe יערי יואב ז"ל

אין לי חוש חברתי - לגשת ולדבר עם אנשים אפשרי רק עם אנשים שהם דברנים מטבעם, ואז הם עושים את רוב הדיבורים.... אפילו בקורס אני סובל מזה - אני נמצא בכתה אבל למעשה מבודד בה. זה רק החמיר עם הנקע הארוך. הבעיה היסודית היא שאין לי הבנה יסודית של בני אדם, של מערכת היחסים בין בני אדם איך לנהוג ומה לעשות. עד לא מזמן האמנתי שאין צורך בקשר טוב עם אנשים, אבל התבדיתי. עכשיו רק אני מבין כמה זה חסר לי, וכמה זה יכול להיות טוב. אני רואה את ... ולמעשה את כל ידידי ואיך שהם מתחברים עם אנשים. יש לי תחושה שדומה לסיפור מד"ב שקראתי פעם, על מכשיר היוצר שקט בסביבתו. אני הולך ונעשה דומה למכשיר הזה - אם אני הולך עם מישהו, פתאום משתרר שקט כזה. אני שונא את זה.

(מהיומן, 16/2/95)

שירים לזכרו של יערי יואב ג'יל

שנה

תקופה ארוכה

עמוסה וגדושה

זמן לשכוח, להעלים

לרפא פצעים

אך גם לזכור

את רצינות המבט

עוד משובה נעלמה

משפט חכם

שיחה קלילה

היום, בדיחה

והמכה - התהייה

שאלות רבות

ללא תשובה

ואולי עוד שבועה

אחת

יואב אזכור אותך

לעד

ישראל

שירים לזכרו של יערי יואב ז"ל

אבנים על הקבר

קיבלנו אותך ל- 18 1/2 שנים

והשעון תקתק

שמחת כשנבחרת לאמ"מ

אך השעון תקתק.

ספרת על התהיות, ניסיתי לפייס

והשעון תקתק

הבנות אהבו אותך

אך השעון תקתק,

השתתפת בשיחה ביום א'

אך השעון תקתק,

ונעצר למחרת.

אתה הולך והולך והולך והולך

ומתרחק בדשאים

לבד

עם ווקמן שמשמיע צלילים אחרונים

של שלמה ארצי

ועצים, ופיסת שמים

ועשבים מקרוב

והלמות הרכבת המתקרבת.

שירים לזכרו של יערי יואב ז"ל

אסף ויואב,

אמת אחת מוצקה הייתם לי.

אסף ויואב, אסף ויואב, אסף ויואב

והנה יואב נלקח, נכרת.

אסף,

עזור נא לנו לשמור עליך.

מה געש, וסער ונבנה בתוכך,

בבדידות הקריאה של קונדרה.

מה הסקת וחברת

מתדמור, מוולטיד, מטוכמן

מה הסקת משיחות אל תוך הלילה

באמ"מ, משאלות חדות כתער.

מהם העצב והאימה שגאו

מאתורי צחוק החברות

מאתורי סכר הבטחה.

הכל, רק לתת לך יד

איך אפשר כל-כך הרבה

על ילד אחד

לבד.

(לוח השעם מעל השולחן)

THE ROAD NOT TAKEN / R. FROST

Two roads diverged in a yellow wood
And sorry I could not travel both
And be one traveller long I stood
And looked down one as far as I could
To where it bent, in the undergrowth.

Then took the other, as just as fair
And having perhaps the better claim
Because it was grassy and wanted wear
Though as for that the passing there
Had worn them really about the same

And both that morning equally lay
In leaves no step had trodden black.
Oh, I kept the first for another day,
Yet knowing how way leads on to way
I doubted if I should ever come back.

I shall be telling this with a sigh
Somewhere ages and ages hence
Two roads diverged in a wood and I -
I took the one less travelled by
And that has made all the difference

12.2.95

יא/ב

HANG
IN
THERE

3818

הדריאנוס קיסר, המכנה "המשוטט",
הרבה במסעות בכל קצוי האימפריה
ולא היתה פרונינקיה שלא בקר בה
ודת או אמונה שלא בקש להכיר.
הוא הרבה לשוטט לא בגלל שמאס
בתי הארמון ברומא

או מפני שחשש מפני התככים והפגיון
וגם לא בגלל שרצה לשהות בקרב
הלגינות ואהב את חיי הקסרקסין
הגסים.

הוא הרבה לשוטט ולגודר ללא-מנוחה
כדי לא לתת לנשמתו אפילו רגע אחד
של שעמום.

לכל מקום שקיסר ואדם יכול לטל את נשמתו
נטל אותה
עליונים ותחתונים

יצוע חיל

וכרי משי

לבל תמאס בגופו

וחאמר:

היה לי די, הקיסר,

עכשיו עלי לבדי ללכת (עמ' 33).